

lem Landbrugerne, naar disse paa ny skal vederlægges i Mark, og de Forhandlinger, der har været ført mellem Amterne og Ejeren af Destruktionsanstalterne gør det meget lidet sandsynligt, at det, saalænge den heromhandlede tyske Lovgivning er gældende, vil være muligt at opnaa en Ordning om Overgang til Betaling i Kronemønt, særlig naar henses til den nuværende meget lave Markkurs.

Med Henblik paa de Udtalelser, der faldt i Folketinget ved første Behandling af et tilsvarende Forslag, som den daværende Landbrugsminister fremsatte i Januar 1920, har man strøget den da fore-

slaaede Bestemmelse om Afleveringspligt af Kadavere, og de sig dertil sluttende Bestemmelser om den Pris, hvormed Kadavere skulde betales, og Forslaget falder herefter i alt væsentlig sammen med den nuværende Ordning. Man har dog anset det for rigtigt yderligere at indsætte nogle Bestemmelser om Behandlingen af de Kadavere, der ikke afhændes til Destruktionsanstalterne, idet de foreliggende Erfaringer viser, at en skødesløs Behandling af Kadavere kan medføre en ikke ringe Fare for Udbredelse af smitsomme Sygdomme, f. Eks. Miltbrand.